

spodnja Polskava 6 K 90 v, Žalec 44 K 50 v, Galicija 40 K, sv. Jurij v Slov. gor. 37 K, Sv. Lenart v Slov. gor. 11 K 90 v.

**Bralno društvo Rogatec** je imelo v nedeljo svoj redni občni zbor. Izvolil se je sledeči odbor: posestnik Jakob Prah, predsednik; trgovec Jož. Berlisg, podpredsednik; kaplan Iv. Bosina, tajnik; posestnik Jernej Galun, blagajnik; mladenič Matija Gobec, knjižničar; dekan Fr. Šalamon, nadučitelj Simon Sekirnik in posestnik Jurij Fric, odborniki; Simon Kores in Mart. Križanec, namestnika. Društvo že obstoja od l. 1892. Spočetka je vladalo veliko navdušenje, kakor je to povsod pri vsakem podjetju. Pa z začetkom samim je bore malo storjeno. Navdušenost se ohladi, zanimanje zgine in društvo je — društvo samo na papirju. Naše društvo je dozdaj malo nastopalo v javnosti. Zato je bilo na občnem zborovanju le malo število udov. Vrstila so se razna poročila, povdarjal se je namen in pomen društva zlasti za rogačko okolico. Trudapolno, a hvaležno je delo za dobro stvar, za narodno probujo našega ljudstva. Društvo bo v tem letu v to svrhu priredilo več poudčnih shodov in primernih veselje. Upajmo, da bodo združene moči dosegle hvaležne uspehe v narodnem delovanju.

„**Glasnik najsvetejših Src**“ po postal glasilo bratovščine presv. Srca Jezusovega in molitvenega apostolstva in sv. družine nazarežke. Zato si bo uredništvo prizadevalo ga tako urejevati, da bo zadostoval vsem omenjenim potrebam. Somisljeniki se uljudno prosijo, da ga blagovolijo podpirati z zanimivimi poročili in dopisi, kakor tudi z razširjevanjem. Nikakor ne smemo rok križem držati, med tem ko nasprotniki katoličanstva vse moči napenjajo, da bi odtujili naše do sedaj tako verno ljudstvo Bogu in katoliški veri. Ker nas izzivajo, pojdemo v boj pogumno in brez strahu. Srce Jezusovo je z nami, naj bo naš bojni klic. Za zmago se nam ni bati. Osebe, ki imajo dobro voljo, razširjevati „Glasilo najsvetejših Src“, naj se blagovolijo obrnejo na uredništvo „Glasnik najsvetejših Src“ v Selnici ob Dravi. Dopolnili so jim bo število zvezkov, kolikor jih bodo zahtevali. Za vsakih deset naročnikov, ako jih skupno naroče na eno ime, dobijo mesečno eden zvezek za nagrado. — V Selnici, dne 27. prosinca 1902. — Palir, kaplan.

**Dobrna pri Celju.** Dan 26. prosinca t. l. sme Dobrna in še posebej „Bralno društvo“ šteti med svoje najlepše dneve. In zakaj? Ta dan namreč nastopilo je „Bralno društvo“ prvič s svojimi lastnimi močmi na gledališčnem odru ter doseglo vspeh, kateri je presegal tudi najpredrzejše naše upe. Domači igralci in prvič na odru! Že to je vzbudilo radovednost domačih in sosedov in vkljub slabemu vremenu bila je dvorana napolna. Po pozdravu g. predsednika vršil se je občni zbor „Bralnega društva“. Gospod predsednik je podal, oziraje se na to, kako nestrpno se je pričakoval začetek gledaliških predstav, kratko poročilo o delovanju društva v preteklem letu; vspodbujal udeležence do društva ter izrazil nado, da bo društvo brez strahu vstrajalo in tudi napredovalo na svojem potu. Z občno pohvalo pritrdil je občni zbor temu poročilu. Nato pričela se je igra: „Ne vdajmo se“. Marsikdo je prišel s prepričanjem, da itak ne bo Bog ve kaj, pa še predno je bila igra pri koncu, spremenil je svoje mnenje, češ, tega pa nisem pričakoval. In res, brez hvalisanja bodi rečeno, pogum, navdušenje, spretnost bilo je videti pri vseh igralcih in igralkah in splošna pohvala pričala je dovolj, da je bilo občinstvo iznenadjeno nad tolikim vspehom. — Druga igra: „Jeza nad petelinom in kes“ uspela je, če je mogoče, še sijajnejše, vsaj navdušenje gledalcev pri posameznih prizorih bilo je še večje, ko poprej. Kdo bi si bil mislil, da bodo domača dekleta zmogla kaj takega! V zadregi smo, ali naj pohvalimo skrbno gospodinjo, ali njene „trudne“ dekleta, ali navihano botro katro, ki je bila brez dvoma središče in v

svoji obleki sijaj cele igre. Konečna pesem „O petelinu“ pa je navdušila gledalce takó, da ploskanja ni bilo konca ne kraja. Da govorimo kratko, odboru „Bralnega društva“ moramo čestitati, da se mu je posrečilo podati Dobrni tako zabavo, tolik užitek in želeli bi le, da še nam priredi večkrat kaj enakega. Ostale točke vsporeda izvajale so se z znano spretnostjo, saj nam je oseba spošt. g. učitelja Kvaca bila porok, da bo slavno občinstvo povsem zadovoljno. Samo ob sebi je umevno, da so se slišale tudi navdušene napitnice, kakor je bila prosta zabava sploh zelo živahna. Konečno naj še izrazimo upanje, da se še vidimo na Dobrni večkrat tako veseli; zakaj pozabiti ne smemo na besede ženinove: „Vse gre, le ne vdajmo se!“

**Novo bralno društvo.** Z veseljem poročam se nam, da se je v Limbušu ustanovilo kmetijsko bralno društvo za Limbuš in okolico t. j. za Limbuš, Laznico, Pekre, Hrastje, Bistrico itd. To bralno društvo bode imelo v prvi vrsti namen ustanoviti večjo ljudsko knjižnico in posebno skrbeti za gospodarski poduk naših posestnikov. Dne 9. februarja popoldne ob 3. uri vrši se prvi občni zbor, pri katerem se bode volil društveni odbor. Pri tej priliki bode tudi vsled prošnje društva predaval g. potovalni učitelj Bele o sadjereji in o vinoreji. Opozarjamo torej posestnike iz okolice, da pridejo v nedeljo popoldne v gostilniške prostore g. Ignac-a Rotnerja, posestnika v Laznici, kjer se bode vršilo to predavanje. Po tem govoru sledi govor o bralnih društvih in prosta zabava. Darove za društvo in knjige za društveno knjižnico sprejemajo g. župnik Kocuvan v Limbušu in g. učitelj Godec.

**Runec pri Ormožu.** Fantje in dekleta, ki so vprizorili pri Lipniku igro „Ne vdajmo se!“ nam z lastnoročnimi podpisi zatrjujejo, da niso čitatelji „Štajerca“ in da so zavedni Slovenci. Prav je tako! — G. Lipnik nam zatrjuje, da je zaveden Slovenec in da je njegovim gostom na razpolago „Naš Dom“ in „Domovina“.

**Iz Ptujске okolice.** Društvena veselica Kmetijskega bralnega društva v Krčevini pri Ptuj, katera se je vršila v nedeljo 26. jan. v prostorih gostilničarja Blaža Vindiša na Štukih, je bila dobro obiskana. Najprej se je vršil šaljiv srečolov (tombola), je bilo 250 srečk z 72 dobitki, potem pa izvrstno uprizorjena šaloigra. Veliko pozornost med gosti je napravila pesem „Kmetjska kritika“. Čast in srčna hvala gospodom pevcem in vsem udeležencem te veselice, posebno odlični gospodi iz mesta Ptuja.

### Iz drugih krajev.

**Poročilo iz Amerike.** Na dan sv. Štefana 26. dec. l. leta našli so našega rojaka Miha Praprotnik iz Šoštanja, bivšega livarja na Muti, dosedaj pa v Marinenskih fužinah Sparovs Point v Ameriki, mrtvega pri železniški progi. Kako se je ponesrečil, ni dognano. Na celem telesu ni imel nobene rane, razven na čelu nad desnim očesom, vendar se misli, da je za znotranjimi bolečinami pri priči umrl. Rajni je bil v 30. letu svoje starosti; vedno zelo veselega značaja, in s svojim ljubeznjivim občevanjem se je vsakemu prikupil. Bil pa je tudi mož beseda, kar je obljubil, gotovo je izpolnil, vesten kristjan in odločen Slovan. Pa željo je imel že več časa, črez široko morje v daljino Ameriko in ta se mu je tudi izpolnila majnika l. leta. Večkrat je poročal, da je zadovoljen v novem svetu in mu prav dobro gre ter ne misli več v Evropo priti. A po kratkih osmih mesecih je dokončal tek zemeljskega potovanja. — Kot odkritosrčnemu prijatelju sem zapisal te vrstice v hvaležen spomin vsem znancem in prijateljem, ki smo se z njim večkrat veselili, pa v glasen opomin: Noč in dan so odprta groba vrata, dneva ure, ne pove nobena pratka. Držimo se tudi mi tako, kakor nam je on kazal s prelepim vzgledom. O njem po pravici veljajo besede: tek sem končal, vero ohranil in Bog bo mi

dal krono zveličanja. Njegov oče, dva brata, kakor tudi jaz pa ga priporočamo v molitev in blag spomin. Bodi mu tuja zemlja lahka!

Božidar K.

**Dota nadvojvodinje Elizabete Marije.** Francoski list „Figaro“ priobčuje vest z Dunaja, po kateri je naš cesar svoji vnukinji nadvojvodinji Elizabeti Mariji nakazal sledečo doto: 8 milijonov frankov v vrednostnih papirjih, letno apanažo v znesku 1.250.000 frankov, en grad in eno palačo na Dunaju in potem dragocenosti v vrednosti pet milijonov frankov.

**Kako dolgo živi človek, ne da bi spal.** Za rešenje tega vprašanja sešli so se trije ameriški profesorji univerzitet, ter so se tri dni in tri noči zabavali z vsem mogočim, samo da vidijo, kako dolgo bodo vstrajali, ne da bi spali. Tretji dan pa niso mogli več nadaljevati te skušnje, ker dva sta se še komaj držala pokonci, enemu pa je prišlo slabo. Žila mu je bila počasneje, občutljivost kože je prenehala, vsi občutki so odreveneli.

**Dokaz, da ni „ravbar“.** Zagorski premogar Hrastel, doma iz Štajerskega je čul maja meseca pred svojim stanovanjem premogarja Andreja Borštnerja kričati: „Smrkovec, tam si doma, kot vsi ravbarji. Smrt mora biti moja ali tvoja.“ Hrastel se je seve te „smrti“ tako malo ustrašil, da je odprl vrata in stopil proti Borštnerju, katerega je v dokaz, da ni „ravbar“, smrtnonevarno zabodel. „Tako si je Borštner prav za prav sam kriv, ne pa jaz,“ dokazoval je Hrastel pred deželnim sodiščem v Ljubljani. Sodišče je dalo Hrastlu priliko, da deset mesecev ne bo na tak način preganjal „smrti“. Na Zabjaku bode v popolni varnosti pred Borštnerjem.

**Godba — zdravilo.** Amerikanci znajdejo vedno kaj novega, da se jim čudi svet. Ustanovili so sedaj društvo, katerega smoter bodi, skrbeti za godbo v raznih bolnicah — in z godbo bolnike razvedrovati in njim s tem lajšati njihovo bolno stanje. Društvo misli, da bode prišel čas, ko bode morala imeti vsaka bolnica svojo godbo!

**Naprstnik vzrok smrti.** V Budimpešti se je 4letna hčerka branjevca Jungerja igrala z naprstnikom svoje matere. Utaknila je naprstnik v usta, nakrat ji je pa naprstnik ušel v grlo ter zaprl sapo. V par trenutkih je bila deklica mrtva.

**Voditelj Vsenemcov v Brnu** notar Hummer je bil radi različnih pregreškov in prestopkov za 6 mesecev odpuščen iz službe in obsojen na denarno globo 500 kron. Sedaj se vrši proti njemu nova disciplinarna preiskava. Ta notar ni Slovan, niti „klerikalec“!

**Nič več ne bodo trčili vlaki.** Rudolf Bartelmus v Brnu je iznašel poseben način, da se preprečijo mnoge nesreče na železnicah. Med tiri bo poseben elektriški tok, ki bo v zvezi s celo progo. Ako se bo vlak bližal neki zapreki, tedaj se zasveti pred vlakom vodjem bela svetilka, ako je pa na progi kaka pomota, napačna križava proge, ako vozi ali stoji po isti progi kak drug vlak, tedaj se strojevodju z daljave 2400 m zasveti zelena svetilka, v stroju pa se zaslišijo močna znamenja z elektriškimi zvonce. Ako bi bil strojevodja gluha, tedaj se mu v daljavi 1200 m zasveti rdeča luč in močna znamenja z elektriškimi zvonce se še pomnože, ako bi pa pri vlakovodju tudi to nič ne pomagalo, tedaj elektriška naprava samostojno železniskemu stroju v daljavi 600 m od nevarne točke odvzame par in avtomatično se zapro zavore. Vlak mora obstati! Tudi prehodi preko železniskega tira se na ta način lahko avtomatično zapro.

### Gospodarske drobtinice.

**Gospodarski pouk v Mariboru.** V dobi od 3.—15. marca vršil se bode na vinarski šoli v Mariboru sledeči pouk. 1. Pouk za vinogradarstvo in sadjarstvo za posestnike vinogradov in sadonosnikov, kakor sploh prijateljev teh panog kmetijstva. 2. Pouk viničarjev, sadjarjev in